

DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
JUDETUL MARAMURES
BIROUL SOLUTIONAREA CONTESTATIILOR

Decizia nr.11 din 12.04.2007

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de catre Activitatea de Control Fiscal, prin adresa asupra contestatiei depuse de SC impotriva masurilor dispuse prin decizia de impunere din data de 10.01.2007 privind virarea la bugetul statului a sumei reprezentand taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de catre organele de inspectie fiscala.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 alin (1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175 si art.179 alin (1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata SC solicita reanalizarea situatiei fiscale a societatii in ce priveste sumele stabilite suplimentar prin decizia de impunere din data de 10.01.2007, motivand urmatoarele:

Suma reprezinta taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor emise si neincasate catre X, Y si Z.

De la momentul facturarii si pana la data formularii contestatiei a incercat prin diverse mijloace legale incasarea contravalorii facturilor.

De asemenea, au fost initiate procese in justitie in vederea recuperarii datoriilor de la clienti , societatea contestatoare fiind inscrisa la masa creditorilor in procesele de faliment aflate in derulare.

Datorita imposibilitatii incasarii facturilor s-a procedat la recuperarea de la beneficiari a unor ansamble ce au putut fi individualizate si scoase din contextul general al lucrarilor executate si s-au emis facturi de stornare, pe care societatile in cauza nu le-au acceptat.

Contestatoarea precizeaza ca a dorit achitarea obligatiilor fiscale rezultate din aceste operatiuni, inasa neincasarea facturilor, combinata cu lipsa de lichiditati au facut imposibila aceasta plata, fiind pusa in imposibilitatea continuarii in conditii normale a activitatii.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 21.12.2006, organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Control Fiscal, au

constatat ca in luna iulie 2005 , societatea a emis un numar de cinci facturi fiscale de stornare fara nici o justificare legala nici din punct de vedere contabil si nici contractual.

Administratorul societatii a precizat ca stornarea in cauza reprezinta contravaloarea unor lucrari executate pentru X , sc, Y, Z si B , neincasate pana la data stornarii.

Societatea nu a pus la dispozitia organelor de inspectie fiscala, documente care sa justifice stornarea lucrarilor executate si facturate de catre societate.

Organele de inspectie fiscala au considerat ca pentru lucrarile executate si neincasate societatea putea constitui provizioane in conformitate cu prevederile art.22 alin (1) lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Prin stornarea facturilor, SC a diminuat taxa pe valoarea adaugata colectata aferenta lunii iulie 2005.

Constatand ca au fost incalcate prevederile art.129, art.134 alin (3) si art.137 alin (1) lit a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, organele de inspectie fiscala au stabilit taxa pe valoarea adaugata suplimentara de plata catre bugetul de stat.

III.Luand in considerare sustinerile contestatoarei, constatarile organelor de inspectie fiscala, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative invocate de organele de inspectie fiscala, se retine :

Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca SC datoreaza taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor emise si stornate ca urmare a neincasarii contravalorii serviciilor prestate.

In fapt, in luna iulie 2005 SC emite cinci facturi fiscale de stornare.

Considerand ca pentru lucrarile executate si neincasate societatea putea constitui provizioane conform art.22 alin (1) lit c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal , organele de inspectie fiscala apreciaza stornarea ca nejustificata si stabilesc taxa pe valoarea adaugata suplimentara de plata.

Din suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata suplimentara, stabilita prin decizia de impunere din data de 10.01.2007, SC contesta taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor stornate ca urmare a neincasarii contravalorii acestora de la X, Y si Z.

Prin contestatia formulata, SC sustine ca a intentat procese in justitie , in vederea recuperarii datoriilor de la clienti, fiind inscrisa la masa creditorilor in procesele de faliment aflate in derulare.

Cu adresa din data de 22.03.2007 , Biroul Solutionarea Contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a solicitat contestatoarei

documente din care sa rezulte inceperea procedurii insolventei, X, Y si, precum si inscrierea acesteia la masa credala.

In data de 03.04.2007 societatea prezinta organelor de solutionare a contestatiilor documente ,potrivit carora clientii neincasati, in speta, se afla in procedura insolventei, aflata in derulare, contestatoarea fiind inscrisa la masa credala, fara a fi prezentate insa hotarari judecatoresti definitive si irevocabile de inchidere a procedurii din care sa rezulte imposibilitatea recuperarii creantelor.

In drept, art.138 lit d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, precizeaza:

“Baza impozabila a taxei pe valoarea adaugata se ajusteaza in urmatoarele situatii :

d) contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate incasa din cauza falimentului beneficiarului ; ajustarea este permisa incepand cu data la care se declara falimentul.”

Punctul 23 alin (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotararea Guvernului nr.44/2004, prevede:

“Ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adaugata prevazuta la art.138 lit d) din Codul fiscal , este efectuata de furnizori / prestatori si este permisa numai in situatia in care data declararii falimentului beneficiarilor intervine dupa data de 1 ianuarie 2004 inclusiv pentru facturile fiscale emise inainte de aceasta data , daca contravaloarea bunurilor livrate / serviciilor prestate ori taxa pe valoarea adaugata aferenta consemnata in aceste facturi, nu se poate incasa din cauza falimentului beneficiarului. In acceptiunea Codului fiscal data declararii falimentului este data pronuntarii hotararii judecatoresti finale de inchidere a procedurii prevazute de Legea nr.64/1995 privind procedura reorganizarii judiciare si a falimentului , republicata , hotarare ramasa definitiva si irevocabila.”

In temeiul prevederilor legale citate se retine ca intrucat SC nu a prezentat hotarari judecatoresti definitive si irevocabile de inchidere a falimentului clientilor, din care sa rezulte imposibilitatea incasarii bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu avea dreptul sa ajusteze baza impozabila, prin stornarea facturilor neincasate diminuand taxa pe valoarea adaugata colectata aferenta lunii iulie 2005.

Prin urmare, societatea datoreaza taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de catre organele de inspectie fiscala.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul art.180 si 186 alin (1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

Respingerea contestatiei formulata de SC, ca neintemeiata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunal in termen de 6 luni de la primirea acestei , in conformitate cu prevederile legale.

DIRECTOR EXECUTIV